

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 197/03-102

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2003 o späťvzati sťažnosti P. L., t. č. v Ú. na v. v. N., pre namietané porušenie jeho práv podľa čl. 3, čl. 6 ods. 1 a čl. 6 ods. 3 písm. b) a c), čl. 8, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s jeho trestným stíhaním vo veci vedenej pôvodne na Krajskom úrade justičnej polície Policajného zboru v Nitre pod zn. ČVS: KÚV-76/OUVK-2001 PR, ako aj podmienkami výkonu väzby v uvedenej veci, ďalej uznesením Okresného súdu Nitra o zastavení konania č. k. 11 NC 1787/02-3 a postupom Okresného súdu Nitra v konaní o návrhu na začatie konania z 11. augusta 2002 takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie sťažnosti P. L. p r i p ú š ť a a konanie o nej z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 12. septembra 2002 označeným ako „Doplnenie podania“ sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátil P. L., t. č. v Ú.

na v. v. N. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom namietal porušenie svojich základných práv a slobôd v súvislosti s absenciou právnych predpisov a literatúry v Ú. na v. v. N., čo mu podľa jeho tvrdení znemožnilo realizovať jeho právo ako obvineného na obhajobu v jeho trestnej veci.

Ústavný súd sťažovateľa listom z 20. decembra 2002 upozornil, že jeho podanie nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania, a súčasne ho vyzval na odstránenie nedostatkov jeho návrhu v lehote 21 dní odo dňa doručenia tejto výzvy.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval listom z 10. januára 2001, v ktorom namietol porušenie svojich základných práv podľa čl. 3, čl. 6 ods. 1, čl. 6 ods. 3 písm. b) a c), čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v súvislosti s absenciou právnych predpisov v Ú. na v. v. N. Za odporcu vo svojom návrhu označil Slovenskú republiku a Ú. na v. v. N. V uvedenom podaní žiadal, aby ústavný súd vyslovil, že vyššie uvedené práva mu boli porušené, priznal mu finančné zadostučinenie vo výške 50-miliónov slovenských korún a nariadil orgánu zodpovednému za porušenie jeho práv, aby tento stav porušenia odstránil a urobil opatrenia, aby k takémuto porušeniu nedochádzalo.

Sťažovateľ vo svojich následných podaniach z 12. februára 2003, 2. marca 2003, 9. marca 2003, 30. marca 2003, 1. apríla 2003, 6. apríla 2003, 13. apríla 2003, 26. apríla 2003, 4. mája 2003, 10. mája 2003 a 2. júna 2003 rozšíril predmet svojej sťažnosti. V spomínaných podaniach sťažovateľ namietal:

- porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1, 2 a 3 ústavy a podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru denníkom „Nový čas“, so sídlom redakcie Prievozská 14, Bratislava, uverejnením článku zo 16. októbra 2001 „Nahé dievča zahrabal v lese“, ako aj porušenie jeho základných práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 11 NC 1787/02-3, ktorým bolo zastavené konanie, v ktorom žaloval denník „Nový čas“ za uverejnenie predmetného článku,

- porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vydaním uznesení Okresnej prokuratúry Nitra č. k. 1 Pn 2589/01-30 a sp. zn. 1 Pn 2589/28 z 19. júla 2002, ktoré sú podľa neho nesprávne a nezákonné rovnako ako na ne nadväzujúce uznesenie Krajskej prokuratúry v Nitre č. k. 2 Kn 2205/02-3 z 11. októbra 2002 (rozhodnutia o podnete sťažovateľa, ktorým namietal nezákonnosť svojho zadržania), ako aj postupom Okresnej prokuratúry Nitra pri vybavení jeho sťažnosti proti uzneseniu Útvaru inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ČTS: ÚIS-126/IBA-PO-2002 z 28. júna 2002, ktorým rozhodoval o sťažovateľom podanom trestnom oznámení pre nezákonné vykonanie domovej prehliadky a ďalších úkonov, v ktorom podľa neho dochádza k priet'ahom,

- porušenie svojho práva podľa čl. 3, čl. 13 a čl. 14 dohovoru v súvislosti s podmienkami výkonu väzby (obmedzením možnosti nákupu v bufete uhrádzaním pohľadávok obvineného voči štátu, tzv. „bodovacím systémom“, ktorý obmedzuje množstvo písomností, ktoré môže mať obvinený pri sebe, možnosťou oddeleného umiestnenia obvinených z obzvlášť závažných trestných činov násilnej povahy od ostatných obvinených, neuhrádzaním poštových nákladov spojených s osobnou korešpondenciou obvineného štátom, neuhrádzaním poštových nákladov na odoslanie podnetu na Európsky súd pre ľudské práva do Štrasburgu štátom),

- porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Nitra o jeho návrhu na začatie konania podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru z 11. augusta 2002, v ktorom sú podľa neho priet'ahy,

- porušenie jeho práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru Krajským úradom vyšetrovania Policajného zboru v Nitre (teraz „Krajským úradom justičnej polície Policajného zboru v Nitre“) tým, že v konaní vedenom proti nemu pod zn. ČVS: KÚV-76/OUVK-2001 PR vykonal previerky výpovedí jeho spoluobvinených bez prítomnosti jeho obhajcu,

- porušenie jeho práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru, ako aj podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy postupom vyšetrovateľa Krajského úradu vyšetrovania

Policajného zboru v Nitre, ktorý mu podľa jeho tvrdení 19 mesiacov neukázal spisový materiál v jeho trestnej veci,

- porušenie jeho práv podľa čl. 3, čl. 13 a čl. 14 dohovoru Ú. na v. v. N. a Ú. na v. v. L., pretože ako obvinený vo väzbe je sťažovateľ obmedzený v množstve časopisov a kníh, ktoré si môže pri sebe ponechať, ako aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru Ú. na v. v. N. tým, že podľa sťažovateľa nerešpektoval nariadenie súdu a umiestnil jeho spoluobvinených tak, že mali možnosť sa spolu kontaktovať,

- porušenie jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Malackách a Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Lučenci pri vykonaní rekognícií 17. decembra 2001, ďalej postupom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Nitre pri vykonaní rekognície 6. septembra 2001, ako aj porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 dohovoru orgánmi činnými v trestnom konaní vedenom proti nemu v súvislosti s neoprávneným vykonaním úkonov proti nemu počas doby, v ktorej bol podľa jeho názoru neoprávnene zadržaný.

Vzhľadom na rozsah, rozmanitosť a neprehľadnosť požadovaných nárokov uvedených v jednotlivých podaniach sťažovateľa, ako aj obšírnosť jednotlivých podaní ústavný súd sťažovateľa listom z 11. júna 2003 vyzval, aby svoje podania obsahovo zosumarizoval, resp. zhrnul do podania, v ktorom skoncentruje všetky ním uplatnené nároky, v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy.

Sťažovateľ listom zo 16. júna 2003 požiadal ústavný súd o predĺženie lehoty na zosumarizovanie svojich podaní určenej vo výzve ústavného súdu z 11. júna 2003. Ústavný súd sťažovateľovi listom z 24. júna 2003 oznámil, že mu spomínanú lehotu predlžuje do 31. júla 2003.

Sťažovateľ ďalším podaním z 30. júna 2003 doplnil svoje podanie z 12. septembra 2002 označením odporcu.

Podaním z 28. júla 2003 sťažovateľ vzniesol kritiku proti výzve ústavného súdu na zosumarizovanie jeho podaní z 11. júna 2003 a v jeho závere uviedol: „(...) *Našťastie nedávno mi bolo oznámené, že prokurátor voči mne podal obžalobu. Predpokladám, že súdne pojednávanie vzhľadom k akejkoľvek absencii zákonných – relevantných dôkazov by nemalo trvať dlhšie ako pol roka. Keď som už vydržal dva roky porušovania svojich práv tých pol roka už vydržím a hneď ako toto divadlo okolo mňa skončí a budem prepustený z väzby si nájdem advokáta ktorý mi napíše kvalifikované podania a bude ma pred ústavným súdom riadne zastupovať.*

Na podklade doposiaľ uvedených skutočností Vás teda žiadam, aby Ústavný súd SR v tých 10 mojich podaniach ktoré sú predmetom Vašej výzvy zo dňa 11. júna 2003 zn. Rvp 1708/02-04 už ďalej nekonal.“ Z obsahu tohto podania je teda zrejmé, že sťažovateľ vzal svoj návrh na začatie konania pred ústavným súdom späť.

II.

Podanie sťažovateľa možno kvalifikovať ako sťažnosť v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 18 ods. 1 písm. f) a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Na späťvzatie sťažnosti sa vzťahuje § 54 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia: „Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.“

Keďže sťažovateľ svoju sťažnosť z 12. septembra 2002 doplnenú ďalšími vyššie uvedenými podaniami vzal späť podaním z 28. júla 2003 a ústavný súd so sťažovateľom uvedených argumentov a ním predložených dôkazov nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepripustenie späťvzatia sťažnosti, napr. také, ktoré by nasvedčovali

mimoriadne závažnému spôsobu porušenia základných práv alebo slobôd sťažovateľa, pripustil toto späťvzatie a konanie o sťažnosti sťažovateľa zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2003